ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକ

<u>ଏସ୍.ଏ.ସଂଖ୍ୟା 94/1992</u>

(ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908ର ଧାରା 100 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ମାମଲାରେ)

ଶ୍ରୀ ଡେମକା ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ଆବେଦନକାରୀମାନେ

-ବନାମ -

ଶ୍ରୀ ଦଇତାରି ପାତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ

<u>ଏହି ମାମଲାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଆଭାସୀ /ଭୌତିକ ମାଧ୍ୟମ) ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ:</u>

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ - ଶ୍ରୀ ଆର୍.କେ. ମହାନ୍ତି,
ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ।
ସୁଶ୍ରୀ ଏସ୍. ମହାନ୍ତି,
ଅଧିବକ୍ତା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ – କେହି ନୁହେଁ

ପୀଠାସୀନ:

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ.ସି.ବେହେରା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

<u>ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 07.12.2023 :: ରାୟ ତାରିଖ : 16.01.2024</u>

ଏ.ସି.ବେହେରା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲଟି ଅନୁମୋଦିତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

2. ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 85/ 1982 ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7/1988 ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଅପିଲର ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ ।

ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 85/1982 ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7/1988 ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଅପିଲର ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ ।

3. ଟି.ଏସ୍.ସଂଖ୍ୟା 85/1982 ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା (ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଟନ୍ତି) ସ୍ୱତ୍ୱ ଘୋଷଣା, ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା ।

4. ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିଶ୍ଚୟ କଥନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଜି ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ସ୍ୱର୍ଗତ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ପୁଅ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ସମ୍ପତ୍ତି ମୂଳତଃ ଜଣେ ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କର ଥିଲା, ଯିଏ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ର ପିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଜେଜେବାପା ଥିଲେ । ବାଦୀମାନଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଦ୍ୱାରା ତା16.07.1936ରିଖରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ, କ୍ରୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତା16.07.1936ରିଖରୁ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାଲିକ ହୋଇ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ, ବିକ୍ରି ଦଲିଲ (ଅନୁଲଗ୍ନକ 1) ଆଧାରରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ବାଦୀମାନେ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡି ଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅକ୍ତିଆର କଲେ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ, ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଦଶୀ ସିଂହ ବାଦୀମାନଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, 14.08.1982ରେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବାହୁ ବଳ ବ୍ୟବହାର କରି ବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଦଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଚାଷ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, କୌଣସି ଉପାୟ ନ ପାଇ, ବାଦୀମାନେ

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଏବଂ ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ତଥା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 85/1982 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

5. ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଠାରୁ ନୋଟିସ୍ ପାଇବା ପରେ, ଆଭିମୁଖ୍ୟଗୁଡ଼ିକ/ଆଳଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରି ବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ର ଦାଖଲ କରି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଏକାଦଶୀ ସିଂହ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କୁ କୌଣସି ସମୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିନାହାଁନ୍ତି । ରଘୁନାଥ ପାତ୍ର କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦୀମାନେ କୌଣସି ସମୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ନଥିଲେ/ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଅଟନ୍ତି । ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ନିରନ୍ତର ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ନିଖୁଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଭଳି ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଅଧିକାର, ସ୍ୱତ୍ୱ, ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ଦଖଲ ନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

6. ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିବଚନ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ଟି.ଏସ୍.ସଂଖ୍ୟା 85/1982ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମୋଟ 10 (ଦଶ) ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି:-

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ

(i) ଏହି ମକଦ୍ଦମା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ କି?

(ii) ଯଦି ବାଦୀଙ୍କ ପାଖରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାର ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ଅଛି ?

(iii) ଯଦି ମକଦ୍ଦମାଟି ତମାଦି ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ କି ?

(iv) ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କଥିତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଏକାଦଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା କି, ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଜରସମନ ଦେୟ ହୋଇଥିଲା କି, ଏବଂ ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା କି, ଏବଂ ଏହି ଦଲିଲ, ଯଦି ଥାଏ, ବୈଧ କି ?

(v) ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏକାଦଶୀଙ୍କ ସମୟରୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଦଖଲ ସହିତ କେବେ ମୁତୟନ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି କି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କି?

(vi) ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଜିରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ଦିଆଯାଇଛି କି ?

(vii) ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟମାନ ସ୍ୱତ୍ୱ ରହିଛି କି ?

(viii) ବାଦୀମାନେ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି ?

(ix) ସେନା ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ କି ?

(x) ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ଏକାଦଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆରୋପିତ ବିକ୍ରୟ ଅବୈଧ କି ଯେହେତୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ପୈତୃକ ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରେ ମାହାଲର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଆବଶ୍ୟକତା କିମ୍ବା ସୁବିଧା ନାହିଁ ?

7. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିକାରକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7 ଭାବରେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ସମେତ ମୋଟ ସାତ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା16.07.1936ରିଖର ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ସମେତ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକର ଅନୁକ୍ରମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଅପରପକ୍ଷରେ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସମେତ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଭାବେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ A ରୁ G ଜରିଆରେ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ।

8. ଶୁଣାଣି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସାରବାନ, ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ

ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ବାଦୀ ମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇ ଯଥାକ୍ରମେ 23.12.1987 ଏବଂ 11.01.1988 ତାରିଖର ରାୟ ଓ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରି ଟି.ଏସ୍.ସଂଖ୍ୟା 85/ 1982 ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀମାନଙ୍କର ମକଦ୍ଦମାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଲେ ଯେ, ଏହାର ସବୁ ପ୍ରକାରର ହିତରୁ ତାଙ୍କୁ (ଏକାଦଶୀ ସିଂହ)ଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରି, ଉପଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥ ପାଇବା ଏବଂ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହାର ଦଖଲକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ତା16.07.1936ରିଖରେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଯଥାବିଧି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ମୂଳ ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ ଏକାଦଶୀ ସିଂହ ବାଦୀମାନଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ହସ୍ତାନ୍ତର/ ବଦଳି କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ ।

9. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ବାଦୀମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 85 / 1982ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା 23.12.1987 ଏବଂ 11.01.1988 ତାରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ) ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7/1988 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବାଦୀମାନେ) ବିବେଚିତ କରି ବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

10. ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଶୁଣାଣି ପରେ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିବାଦୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7/1988 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୱେଷଣ ଓ ଅବଲୋକନଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଯଥାକ୍ରମେ

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

ତା26.02.1992 & 06.03.1992ରିଖରେ ରାୟ ଓ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

11. ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ସହିତ ସହମତ ହୋଇ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7/1988ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁମୋଦିତ ରାୟରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବାଦୀମାନଙ୍କୁ) ବିବେଚିତ କରି ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

12. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲଟି ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା:-

(i) ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିକ୍ରେତା ଏକାଦଶୀଙ୍କ କୌଣସି ଦସ୍ତଖତ ଏବଂ ଆଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଦସ୍ତାବିଜଟି ବୈଧ କି ?

(ii) ପଞ୍ଜୀକରଣର ପ୍ରମାଣ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ପ୍ରମାଣ ବିନା ବୈଧ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ କି ?

(iii) ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତିକୂଳ ଦାଖଲର ଆଳ ଉପରେ ବିଚାର ନକରିବା କାରଣରୁ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି କି ?

13. ମୁଁ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଛି, ଯେହେତୁ ଅପିଲର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କେହି ହାଜର ହୋଇ ନଥିଲେ ।

14. ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଭିବଚନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସମସ୍ତ ମୌଖିକ ଏବଂ ଲିଖିତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ତର୍ଜମାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ତଥା, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମବର୍ତ୍ତୀ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବାରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ

HIGH COURT ORISSA

ପିତାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 16.07.1936 ତାରିଖର ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱୀକୃତ ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ/ସଠିକ୍ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତୀକ ଲଗାଇ ବିକ୍ରେତା ଏକାଦଶୀ ସିଂଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, 16.07.1936ରେ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ଦଖଲରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ତାଙ୍କ ବିକ୍ରେତା ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କୁ ଏହାର ମାଲିକ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିବା ପରେ, ରଘୁନାଥ ପାତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 16.07.1936ରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ, ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ନାମ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

15. ଏହି ଦିଗରେ ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଛି:

> ***2011 (3) ସିଭିଲ ଲ' ଟାଇମ୍ସ 292 (ମାଡ୍ରାସ)—ଲତିଫ ଇଷ୍ଟେଟ ଲାଇନ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ହାଦୀଜା ଅମ୍ମାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 48)—ଟି.ପି.ଅଧିନିୟମ, 1882—ଧାରା 54---***
> ବିକ୍ରୟ—ଅର୍ଥ—ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ସ୍ୱତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ।
> ଥରେ ବିକ୍ରେତା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱତ୍ୱରୁ ନିଜକୁ ଛଡ଼ାଇବା ପରେ, ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ।

16. 16.07.1936 ତାରିଖର ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲର ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ଅନୁସାରେ ବାଦୀଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । କାରଣ, ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏପରି ନିଷ୍କର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ନା ତ ବିକୃତ ଅଟେ ନା ତ ତାକୁ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଅଛି ଯେ, ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାରବାନ/ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି ।

17. ଏହି ଦିଗ ଉପରେ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଛି:-

(i) ***2010 (3) PLR 387 (P&H)—ତାରସେନ ଲାଲ ବନାମ ଡ଼ି.ଉନ୍ନୟନ ନ୍ୟାସ, ପଟିଆଲା ସିପିସି, 1908—ଧାରା 100—***ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ, ଯଦିଓ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲ—ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ କଦାପି ଚାହୁଁ ନଥିଲା ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ତୃତୀୟ ବିଚାର ହେଉ ।

(ii) ***2014 (Supp-I) OLR 429—କାଶୀନାଥ ନନ୍ଦୀ (ମୃତ), ତାଙ୍କ ପରେ, ତାଙ୍କର ଏଲ.ଆର.ଏସ୍ ତପନ କୁମାର ନନ୍ଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରୁଦ୍ରନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 9)—***ସିପିସି.,1908—ଧାରା 100—ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ପ୍ରମାଣର ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଉପରେ ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(iii) ***2023 (3) ସିଭିଲ କୋର୍ଟ କେସେସ୍ 653 (ରାଜ)---ମହାବୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଓମପ୍ରକାଶ---***ସିପିସି, 1908---ଧାରା 100---ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ପରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଫଳାଫଳ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(iv) ***2017 (I) ସିଭିଲ କୋର୍ଟ କେସେସ୍ 515 (ବମ୍ବେ) ---ମଧୁକର ବନାମ ଶ୍ରୀମତି ନନ୍ଦା ମଧୁକର ୟେନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ---*** ସିପିସି, 1908- ଧାରା 100--- ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ---ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରମାଣକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ, ଯେତେବେଳେ ଏହିପରି ଫଳାଫଳ ବିକୃତ ନୁହେଁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଏହାକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(v) ***2020 (I) ଆପେକ୍ସ କୋର୍ଟ ଜଜମେଣ୍ଟ୍ସ - ସି. ଡୋଡ୍ଡନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ (ମୃତ) ଏଲ.ଆର୍.ଏସ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନାମ ସି.ଜୟରାମ ରେଡ୍ଡୀ (ମୃତ) ଦ୍ୱାରା ଏଲ୍ ଆର୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ-*** ସିପିସି, 1908- ଧାରା 100- ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ- ସମକାଳୀନ ତଥ୍ୟର ସନ୍ଧାନ- ଫଳାଫଳ ବିକୃତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(vi) ***2018 (6) ଏ.ଏଲ୍.ଡି.-2- ଏମ୍. ଭେନୁଗୋପାଳ ବନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ଏମ୍.ବି. ରାମ ତୁଳସୀ-*** ସିପିସି, 100 ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ- ପ୍ରମାଣର ପୁନଃତର୍ଜମା- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ-ତର୍ଜମା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ- ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ-ତର୍ଜମା କରା ନଯିବା ଉଚିତ ଅଟେ ।

(vi) ***2010 (3) ସିଭିଲ କୋର୍ଟ କେସେସ୍ ପୃଷ୍ଠା 800 (P & H)- ରାଜ କାଳୀ ବନାମ ଜିତେନ୍ଦର୍-*** ସିପିସି, 1908- ଧାରା 100- ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ- ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଅଟେ ।

(vii) ***AIR 1999 (S.C.) 2213- କୋଣ୍ଡିବା ଦାଗାଡୁ କଦମ ବନାମ ସାବିତ୍ରିବାଇ ସୋପାନ ଗିଜାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ-***, ସିପିସି, 1908- ଧାରା 100- ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସମକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନ, ତାହା ଯେତେ ଭୁଲ ହେଉନା କାହିଁକି- ସେଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଧାରରେ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(viii) ***2019 (I) MAH. LJ 183- ସାବାଜୀ ଧାନ୍ଵୀ ଧୋରେ ବନାମ ବାବୁରାଓ ରଘୁଜୀ କାରେ-*** ସିପିସି, 1908- ଧାରା 100- ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ- ଯେଉଁଠାରେ ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାରବାନ ନାହିଁ ଯେ, କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଅଗ୍ରହଣୀୟ ପ୍ରମାଣ ବିଚାର କରାଯାଇଛି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଏହିପରି ଫଳାଫଳ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ ।

(ix) ***1996 (II) OLR 451-ଭଗବାନ ବେହେରା ବନାମ ଧୀରଜ କୁମାର ଶିବଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଏବଂ 1989 (3) ଏସସିସି 287- ଶ୍ରୀମତୀ ଅନ୍ନପୂରାଣୀ ଅମ୍ମାଲ ବନାମ ଜି. ଥାଙ୍ଗପାଲମ୍ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ଏବଂ 8)-*** ସିପିସି, 1908- ଧାରା 100- ହସ୍ତକ୍ଷେପର ପରିସର- ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନ । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣୀୟ କିମ୍ବା ବିକୃତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ନିଷ୍କର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ନା ତ ବିକୃତ ଅଟେ ନା ତ ଏହା ଭୌତିକ ପ୍ରମାଣର ଅଣ- ବିଚାରର ମାମଲା ଅଟେ, ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଫଳାଫଳ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ବିଘ୍ନ ଘଟାଇବେ ନାହିଁ ।

18. ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟ ନୁହେଁ । କାରଣ, ତଥ୍ୟକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟ ନୁହେଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଫଳାଫଳ ବିକୃତ କିମ୍ବା ସେମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ/ଭୌତିକ ପ୍ରମାଣକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ମୌଖିକ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟର ତର୍ଜମା କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସମକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

19. ଯେତେବେଳେ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେତେବେଳେ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସମସ୍ତ ସାରବାନ ଏବଂ ପ୍ରମାଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମୌଖିକ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ବାଦୀଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ପାତ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ/ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାରେ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶେଷରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଯଥାଯଥ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ।

20. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ (ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଆବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ;

ସେମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଅଭିବଚନ ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ) ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଏକାଦଶୀ ସିଂହଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ

ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ/ହକ୍ ଦାବି କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

21. ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଆଇନକୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିସାରିଛନ୍ତି:-

> ***2015 (II) CLR (S.C.) 981-ଏମ୍. ଭେଙ୍କଟେଶ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଆୟୁକ୍ତ ବାଙ୍ଗାଲୋର ବିକାଶ ପ୍ରାଧିକରଣ- ଭାରତୀୟ ତମାଦି ଅଧିନିୟମ, 1963- ଅନୁଚ୍ଛେଦ 64 ଓ 65-*** ଯେଉଁଠାରେ ବାଦୀମାନେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ସମାନ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଆଳ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

22. ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଆଇନର ସ୍ୱୀକୃତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଦୁଇଟି ଉପାୟରେ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଆଧାରରେ ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଆଧାରରେ, କାରଣ ଉଭୟ ଆବେଦନ ପରସ୍ପର ଅସଙ୍ଗତ ଏବଂ ପରସ୍ପର ସହିତ ଧ୍ୱଂସାତ୍ମକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଆଳ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ଅନ୍ୟ ଆଳ ତ୍ୟାଗ ନହୁଏ ।

23. ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଉପରୋକ୍ତ ଉଭୟ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ନେବାକୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରାଧିକାର ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇସାରିଛି, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଯାଇଛି ।

24. ଆଇନରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୌଳିକ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ପାଇଁ ଆଳ/ଦାବି ହେଉଛି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତି । ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଦିଗ ଉପରେ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଛି:-

(i) ***2008 (3) CCC 173 (P. & H.)- ଜଗତ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶ୍ରୀକିଶନ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ- ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ପାଇଁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା*** - ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ପାଇଁ ଆଳ ଉଠାଇଥିଲା - ଥରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ଉଠିବା ପରେ, ଏହା ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ଅନୁମାନ କରେ ।

ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିବାଦ/ତର୍କ ଯେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଚିହ୍ନଟଯୋଗ୍ୟ ନହୋଇଥିବାରୁ ତାହା ଅବୈଧ ହୋଇଯିବ ।

(ii) ***2008 (4) CCC 239 (P&H)- ଗୁରବକ୍ସ ସିଂହ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂହ- ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ-*** ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ସ୍ୱୀକାରକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

(iii) ***2005 (3) CCC 167 (ମ୍ୟାଡ୍.)- ପାପ୍ପାୟାମ୍ମଲ ବନାମ ପାଲାନିସାମୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ-*** ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ପାଇଁ ଆଳ - ଏକ ପକ୍ଷ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ପାଇଁ ଆଳ କରିପାରିବେ, କେବଳ ସେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ସ୍ୱତ୍ୱ ଅଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଆଇନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଉପରୋକ୍ତ ଅସମର୍ଥନୀୟ ଆଳକୁ ଉଠାଇବା ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଶେଷରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ବିଧି ସମ୍ମତ ସ୍ୱତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ)ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାବି ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି ।

25. ହାତରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଥିତିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ, ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ବିଚାର କରାଯାଏ ଯେ, ବିଚାର

HIGH COURT ORISSA

କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ବାଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହକଦାର କରିବା, କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତ୍ରୁଟିଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ (ଆବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବା ଉଚିତ ।

26. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରତିବାଦୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ।

ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 85/1982ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7/1984ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

(ଏ.ସି. ବେହେରା),
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।
16 ଜାନୁଆରୀ, 2024// ଉତ୍କଳିକା ନାୟକ//
କନିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦିକା : ସୁଶ୍ରୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA